

ACC. N:R M. 9194: 1-10.

Landskap: Halland ^{inlämnat} Upptecknat av: Bron Jansson

Härad: _____ Adress: Skottorp

Socken: Laholm Berättat av: _____

Uppteckningsår: anskrift 1943 Född år _____ i _____

Likt-tal

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9194: /

L i k T a l

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För Samlade vänner O så Kert än alt hwad vi äge på jorden dock är ingenting osäkrare än lifvet. För lorade rike dommar Kunna åter för värivas för bort gångna vänner Kunna andra vinnas men det öga som brast i döden blifver för alltid till slutit vi förmoda wi hoppas i synner het i som unge och friske ären wi tänker wäl ofta at döden ännu är långt borta i från os och våra wänner emedan vi här älska lifvet och ej utan oro kunna tänka på en Skjelsmessa från dem som äro oss Kjära men vem Kan med viss het beräkna sin tid vi se här ofta Unga och gamla friska och sjuka bort ryckas dagligen af döden blot det är wist det veta vi att vi alla måste dö men tiden och stunden och På hwad rom eller på vad sätt dett skall sje det veta vi icke.

Denne vår unge med broder som är nu här in spärrat emellan desse fyra bräder han är nu oför modat ock I sin första manna år blifvit af döden Kallad hädan wem aff oss wet när vi skall föllja honom och bort giymmas i den mörka grafven skulle vi då vid denna före ställning vara lick nöjda Nej att ständigt hafva för ögonen lifs tiddens oviss het och dock med lag wandra lifvets väg det är den heliga sinnes stämning gjenom vilken vi skola wisa vilken

ACC. N:R M. 9194:2.

andas barn vi äre. I detta med så tätta omvägslingar stämplade lif der willor och lidandet aldrig lämnade menniskan, opröfwad och der hon än kommen til de år då hjertat känner sins behoven äwen högre uplysning, ledning, tröst och kraft wad skulle wäl menniskan wara eller wad bliwa hon om ej Jesu heligalära denna wård Ängelen från himmelen med sit milda ljus ledsaga henne på den upna lefvnadsbanan den spären äro knappast synbara för det skumma ögat och tusende afvägar frante sig vid warje hennes lefvnadssict och med min guddomeliga kraft uprätade hennes af sorgerna och qvalen med trygta hjertan dessa oafbrutna hwalw hwalfningar som möta våra onskilta lefnadshändelser måste Således tidigt framkalla wår warma omtanka, at söka den faderliga handen som sträcker åt oss sin sdyddande wård, under wår gemensamma wandring genom werden till wårt bestämda mål, hwilket långt ifrån at vara inskrängt inom gränserna av detta lifwet, som börjat med gråt och slutat med förtapelse äfwen då det bäst warit hafwer har warit möda och arbete höjde våra förhoppningar och önsknningar öfver tiden landanä in (tidens landamären?) i den oändeliga ewigheten, der skjörden för en tid tid som aldrig slutar blir swarande mot ut så det i dessa beredelsens him men få fängt skola söka och aldrig finna innom hela wärdens omsorg denna wälgörande

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194:3,

wän, som kan aftörka det förgrättna ögat : Må vi då lefva
i förtröstan på Gud och såsom David med till försigt säga:
Herre jag hoppas på dig du är min Gud min tid står i dina
händer där före måste wi ju bekänna at i världen är jag
blott en gäst mitt lif som i skoggan farit det hafver då
det war som bäst blott sorg och möda warit men målet
syns dock innan kort Jag wandrar nöjd den vägen bort Der
ingen wänder åter Ej mer lik en förlorad son Jag Trifs kring
fjerran länder min själ längtar här ifrån till Fadren
glad hemvänder han möter mig så kiärleksfull Benådar mig
för Jesu skull och fröjd det blir Himlen AMEN.
Herren välsigne oss och bevare oss m;m;

Lät oss nu Jesum prisa som är vår högsta tröst
lät oss vår fröjd bevisa med tacksam sång och röst
Ty han är nu upstånden ur grafven och sin vänden
Är uti seger wänd"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194:4.

L i k t a l.

osäkert är allt vad vi äge på jorden, dock är ingenting osäkrare än lifvet, Förlorade rikedomar kunna återförvärfvas, för bortgångna vänner kunna andra vinnas men dett öga som brast i döden blifver för alltid tilslutet, vi förmoda vi hoppas, i synnerhet i som unge och friske ären wi tänker väl ofta att döden ännu är långt borta ifrån oss, men vem kan med vishet beräkna sin tid, vi se här ofta unga och gamla, friska och sjuka borttrykas af döden, blot det är vist det weta vi att alla måste dö, men tiden och stunden och på wad rum eller på wad sätt det skal sje det weta vi icke. Denna vår Christendoms Syster blef af döden kallad hädan ifrån sin kjära Maka och sina kjära barn, Ja wem af oss vet när vi skal följa henne och bortgömmas i den mörka grafven, kanhända inan kort kan någon af oss ligga bleka kalla och liflösa och blifva begråtna af de kjära personer som aldrig sågo oss utan hugnad och glädje. Skulle vi då wid denna föreställning vara liknöjda, Nej att ständigt hafva för ögonen lifstidens ovishet och dock med lag vandra lifvets väg det är den heliga sinnes stämning genom vilken vi skole visa hvilken andas barn vi äro,,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194:5.

Lik Tal

Wärdaste Christne, i som ären kallade af vördnad och vänskap för att vara denna vår aflidna Christendoms broders ledsagare till sitt sista wilorum, han slutade sin jordiska bana wid en ålder af 64 år; wi förmoda vi hoppas i synnerhet i som unge och friske ären wi tänker väl ofta att döden änn är langt borta ifrån oss; ack våra vänner emedan vi här älska livet och ej utan oro kunna tänka på en skilsmässa från dem som äro oss kjära, Men vem kan med vishet beräkna sin tid, vi se här ofta unga och gamla, friska och sjuka bort rykas dagligen af döden blot dett är vist att vi alla måste dö . . men tiden och stunden, och på wad rum, eller på wad sätt dett skal sje dett veta vi icke. Nej wem af oss vet när vi skal följa honom och bortgömmas i den mörka grafven, skulle vi då wid denna förestälning vara liknöjda. Nej att ständigt hafva för ögonen lifstidens ovishet och dock med lag wandra lifvets väg det är den heliga sinnes stamning gen^{om} hvilken vi skole visa vilken andas barn vi äro. Må vi då leva i förtröstan på Gud och såsom davit med tilförsikt säga Herre jag hoppas på dig du är min gud min tid står i dina händer, Därföre måste vi ju bekänna att i verlden är jag blot en gäst Mitt lif som skugan farit, dett

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194: 6.

hafver då dett var som bäst, blot sorg och mödavarit
Men målet syns dock inan kort Jag vandrar nöjd den vägen
bort. Der ingen vänder åter, Ej mer lik en förlorad son,
jag trifs kring fjärran länder. Min själ längtar här
ifrån Till fadren glad hemvänder, Han möter mig så kjer-
leksfull, Benådar mig för Jesu skul, Och fröjd der blir
i Himlen. Ack dyraste återlöste venner i Christo Jesu
vare jag ung eller gammal, Låtom oss gemensamt i dag och
alla våra återstående lefnads dagar befja Gud förläna
oss sin andas nåd att rätt använda den korta och dyrbara
nådetiden, som så hastiga flyr undan oss, och för än man
vet deraf, äro dessa ögonblick för oss för evigt för-
svundna, Låt oss derföre herre vår Gud vid denna tidens
flyktighet aldrig förgäta huru oskatbara de närvarande
stunderna äro, som du oss tildelar, upmuntra oss derigenom
till bön och åkallan medan ännu nådens tid varar, att
vi måge anvenda densamma till vårt sanna väl och din ära
Blif när oss med din nåd at vårt lif på jorden må blifva
rikt på goda frukter samt nyttiga för vår nästa, Och
när änteligen den sista stunden nalkas och vi skola ned-
läga oss på vår dödssäng måtte då våra sörjande vänner
blifva tröstade med dessa Simeons glädjefulla ord,
Herre nu låter du din tjenare fara i frid efter som du

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194: 7

sagt hafver ty mina ögon hafva sett dina salighet. Ja
Herre låt oss insomna i dessa saliga sangord som finnas
teknade i Salmen 360. Med Simeon jag far i frid. Och
mig till ro begifver, Lik kärven som i rättan tid från
marken införd blifver Mig Jesu med det hoppet gläd, att
bland din skörd din goda säd, Du mig ett rum och gifver.
Amen.

Fader vår m.m.

Herren wälsigne oss m.m;

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194:8.

Lik tal

Wärdaste Christna; i som ären kallade af wördnad och wänskap för att vara denna vår aflidna och saliga Christendoms systers ledsagare till sitt sista wilorum, hon slutade sin jordiska lefnad uti en ålder af 66 år 2 månader och 14 dagar, ja wem af oss wet när wi skal följa henne och bortgömas i den mörka grafven, kanhända inan kort kan någon af oss ligga bleka, kalla och liflöse och bliva begråtna af de kjära personer som aldrig annars sågo oss utan hugnad och glädje. Om dessa tankar mina wänner förefaller edor förskräkelig, så undrar jag ej derpå efter som den uppfyller mig sjelf med wemodighet och bedröfvelse då jag tänker derpå. Men tankan är likväl grundad på sanning hvilken i skolen finna stadfästad om i med upmärksamhet betrakten eder lefnad. Låt wara att vi ochså upnä den högsta åldren så att vi gå bort mätte af dagar och år dett har likväl varit ett kort och beswärligt liv - och efter 80 år skola vi bekänna om vårt lif dessa Jacobs ord. Liten och ond är min eländes tid; Sannerligen i alla afseenden är vårt lif kort, det är kort, det är kort i afseende till de manga och viktiga göromål som vi hafva att uträtta uti vår lefnad, det är

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194:9.

kort i anseende till vår själ, som är skapad och återlöst till odödlighet, det är kort i jmförelse med evigheten hvilken vi alla ila till mötes. Ack mina wänner då i nu veten att edort lif är så kort, så tröster edor med et bättre och saligare lif efter denna vedermodans tid, jag skulle beklaga edor af all min själ om i skullen dö, utan att hafva den förhopning att åter komma till lif igen, om i skullen förlora alla edra skönheter, utan att i deras ställe erhålla något bättre och skönare. O tänker då, huru salig lærer denna bortgangna vara, hvad lærer hon nu uti ett oförgängligt lif åtniuta för en stor glädje huru härligt lærer det vara, när nu Guds englar på hennes bröllopsdag tagit henne vid handen, med denna saliga hälsning "Wälkommen sköna brud, nu har jag fått en like högtlofvat vare Gud. Ack, skullen i icke äfven fröjda eder öfver denna förändring, som kan hända snart förestår eder, Där i Himmelen äro de och åtniuta en evig ovanskelig skönhet. Där skolen i möta edra christeliga föräldrar, edra trogne lärare som skola gå framför edor, och med palmer i sina händer lofsjunga och tacka Gud och Frälsare att han hafver båder edor och dem så saligen fulkomnad" Ack dyraste återlöste wänner, ware jag ung

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9194:10.

eller gammal, Låtom oss gemensamt i dag och alla våra återstående lefnads dagar bedja Gud förläna oss sin andas nåd att rätt använda den korta och dyrbara nådetiden, som så hastigt flyr undan oss och för än man wet deraf, äro dessa ögonblik för oss för evigt försvundna. Låt oss därför Herre vår Gud vid denna tidens flygtighet aldrig förgäta huru oskatbara de närvarande stunder äro som du oss tilldelar, uppmuntra oss derigenom till bön och åkallan medan ännu nådens tid varar att wi måge använda densamma till vårt sanna väl och din ära „Blif när oss med din nåd att vårt lif på jorden må blifva rikt på goda frukter samt nyttiga för vår nästa. Och när äntiligen den sista stunden nalkas och wi skola nedlägga oss på vår dödssäng måtte då våra sörjande wänner bliva tröstade med dessa Simeons glädjefulla ord ”

Herre, nu låter du din tjenare fara i frid efter som du sagt hafver, ty mina ögon hafva sett dina salighet,, Ja Herre låt oss insomna i dessa saliga sangord, som finnas tecknade i Salmen 360 „Med Simeon jag far i frid, och mig till ro begifver„Lik kärften som i rättan tid, från marken införd blifver. Mig Jesu med det hoppet gläd. Att bland din sköna din goda säd, Du mig ett rum och gifver.

Amen. Fader vår som är i himmelen,m.m.

Herren wälsigne oss m.m;-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV